GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 63.

W NIEDZIELĘ DNIA 5. SIERPNIA 1804.

Z Wiednia d. 28. Lipca.

Względem wychodniow i wywozu maiątku zrobił J. C. K. Mość z Elektorem Jmć naſtępuiący układ pod d. 4 Czerwca, i ten ogłoſić rozkazał:

1. Naprzyszłość w wszyſtkich niemieckich kraiach tak J. C. K. Mci, iako też Elektora Jmć Palatyno-Bawarskiego, nie będzie wybierana żadna osobiſta opłata od wyiazdu z kraiu.
2. Przez znieſienie tey od wyiazdu opłaty, nie znosi ſię iednak taxa emigracyi i sukceſſyi, iakie wybierane są w C. K. dziedzicznych kraiach nie tylko od emigrantow, ale nawet od każdego, ktokolwiek tylko iakowy odziedzicza spadek.
3. Ponieważ wolne wynoszenie ſię z kraiu, tyczy ſię tu tylko maiątku, zatem uſtawy, iż pod konfiskacyą maiątku nie wolno oſiadać za granicą bez pozwolenia swoiego rządu, zoſtaią w zupełney mocy.
4. Na mocy powyższego artykułu uſtanowia ſię, iż woyskowi iako nie poſiadaiący maiątku, chociażby czasu swego nie wysłużyli, ieżeli otrzymaią pozwolenie od rządu, będą mogli wynieść ſię z kraiu.
5. Co ſię tyczy emigracyi taxy zoſtanie ſię tak iak dawniey było, że wychodnie zapłacą po 3 od ſta od wynieſionego maiątku.
6. Ninieyszy układ uważany iako umowa ſtanu ma bydź nie odwołany i od dnia potwierdzenia bierze swoy skutek.

J. C. K. M. raczył nadwornych sekretarzow kancelaryi tayney nadworney i ſtanu, Lamberta Hürez i Xawerego Swieteckiego, przez nayłaskawszy wzgląd na ich dawną i wierną służbę, na aktualnych nadwornych radcow wynieść.

Tuteyszy uprzywileiowany faierwerkmiſtrz Stuwer dał d. 26 t. m. trzeci tego roku faierwerk, który Arcy Xżęta Jchmość raczyli obecnością swoią zaszczycić.

D. 19 t. m. umarł tu Jozef Petzek, doktór prawa i profeſſor prawa kościelnego w tuteyszey szkole głowney, na zatkanie wątroby w 59 roku życia. Szkoła głowna traci w nim iedną z naywiększych swoich ozdob, sprawiedliwość nayczynnieyszego i naysumiennieyszego wspieracza, przyiaciele i uczniowie nie tak nauczyciela iako raczey przewodnika, naywiększą atoli ponoszą ſtratę małżonka i 8 oſieroconych dzieci.

Z Londynu d. 17. Lipca.

Podnieſienie ſię cokolwiek papierow wzniecilo znowu pogłoski o pokoiu; lecz te pochodzą iedynie od spekulantow, nie maią

żalnego fundamentu, i nie one są przyczyną podnieſienia papierow.

Podług donieſień z Irlandyi poſtrzeżono tam znowu znaki buntowniczego ducha. Niechętni zdaią ſię pokładać swoie nadzieie w prędkim wypłynieniu nieprzyiacielskiey floty. W hrabſtwie Kildare i innych okolicach odbywaią ſię znowu nocne schadzki; lecz rząd bacznem ieſt na wszyſtko. Sledzą tam nawet niektórych cudzoziemcow, których maią za szpiegow. W hrabſtwie Kildare ſtaie 12,000 woyska obozem. W Dublinie żądała czeladź rzemieślnicza wyższey płacy. Piſarze zrobili tam tayną schadzkę; lecz policya wpadła; kto z nich nie potrafił uciec był aresztowany.

Przez nadeszły do Plimutu okręt Miſsouri, który d. 22 Stycznia z Batawii odpłynął, odebraliśmy wiadomość, że francuzki kontra admirał Linois popłynął d. 8 Stycznia do przesmyku Sunda dla czatowania na nasze z Chin powracaiące okręty. Do wyspy Francuzkiey okręt francuzki Psyche przyprowadził wschodnio indyyski nasz okręt o 55 beczkach z Londynu do Madraſſu i Bengalu przeznaczony. Miał on na sobie 11,000 uncyy prywatnego srebra, wiele miedzianey monety i broni dla naszego woyska w wschodnich Indyach. Z wyspy Francuzkiey wyszło 7 wielkich korsarzow na morze.

Z Kantonu w Chinach donoszą pod d. 9 Stycznia: " Znayduiące ſię tu 16 wschodnio indyyskich, a 11 innych okrętów nie odpłyną z Chin przed 1 Lutego. „ Zatem wiadomość o zabraniu przez admirała Linois 9 naszych chińskich okrętow nie zdaie ſię bydź pewną.

Hrabia Moira zaślubił ſię w tych dniach z młodą hrabiną Loudon. Xżę Wallii znaydował ſię na ich ślubie.

Zapewniaią, że Król dla spoźnioney pory czasu porzucił zamiar używania kąpieli morskich. Przedonegday przybył Król z Kew do miaſta i dawał prywatną audyencyą miniſtrom ſtanu.

Mowią, że parlament za 8 dni będzie odroczony.

Oſtatnie wiadomości z Ameryki pod d. 4 Czerwca donoszą, że czarni na St. Domingo wyrznęli na dniu 20 Kwietnia resztę białych, nie oszczedzaiąc nawet dzieci. Z 562 osob w Port au Prince 2 tylko przy życiu zoſtawiono. Podczas tey rzezi włożono embargo na wszyſtkie amerykańskie okręty. Deſsalines i Chryſtoph w otwartym byli z sobą boiu o zwierzchnictwo na St. Domingo. Mniemaią, że ieden z nich będzie Anglikow proſił o wsparcie.

Rząd amerykański odwołał kapitana Morris dowodzcę nad amerykańską eskadrą na śrzodziemnem morzu i do odpowiedzi za iego nieczynność pociągnął. Rozkazał także 5 fregatom wyyśdź pod żagle pod kommodorem Barrow, ale nie wiadomo dokąd ſię maią udać.

Słychać, że Francya nie tylko z Portugalią, ale i z Hiszpanią zawarła handlowy traktat, który ieſt dla Anglii szkodliwy.

Lord Grenville Levison Gower wyieżdza z dyplomatycznemi zleceniami do Petersburga. Lord Malmesbury był z tey okazyi do Londynu wezwany, i wielką naznaczaią ważność temu poselſtwu.

Dla Cesarza Marokańskiego zamowiono tu u Houlditscha paradną poiedyńczą karetę.

Z 12 piwowarow, którzy naywięcey w Londynie porteru robią, uwarzył Meux od Lipca 1803 do tegoż mieſiąca 1804 r. około 136,800 barył, Barklay 130,300, Truman 110,280, Whitbread 102,000.

Z ſtanowiska pod Jamayką donoszą, że admirał Duckworth posłał fregatę z oświad-

czeniem do rządcy hiszpańskiego w Hawanie, iż przyymowanie francuzkich korsarzy z angielskiemi zdobyczami na wyspie Kubie, nie miłe ściągnąć może kroki dla Hiszpanii, na co rządca zakazał zaraz wpuszczać francuzkich korsarzow z zdobyczami do wspomnionego portu.

Spodziewaią się, że francuzko-batawska eskadra nie będzie na przyszłość tak szkodliwą dla naszych okrętow w indyyskich wodach, ponieważ admirał Rainier popłynął z indyyskich portow w kilka liniiowych okrętow i fregat na wyszukanie tey eskadry.

Z Gibraltaru piszą pod d. 4 Czerwca:— " Amerykański okręt Hearts of Oak pod kapitanem Jackson, przybył tu dziś po 8 dniowey żegludze z Marsylii. Przez niego dowiedzieliśmy się, że 3 nasze woienne okręty przechodziły d. 24 Maia z rana blisko Tulonu, do których z tamteyszych bateryy potężnie dawano ognia. Francuzki admirał Latouche Treville wziął to sobie za zniewagę, i nie widząc w pobliskości więcey naszych okrętow, kazał podnieść kotwicę i udał się w 8 liniiowych okrętow za temi 3 wpogoń. Scigał ie do 3 mil morskich, gdy tym czasem zaczęła się reszta naszey floty z pod brzegow pokazywać, dla przecięcia mu ſpowrotu. O godzinie 4 zaczęło się strzelanie; 5 lub 6 naszych okrętow stanęło do ognia, ale nieprzyiaciel wszedł do portu, i na niczem skończyło się strzelanie.,,

Na d. 10 Kwietnia znaydowały się 3 hollenderskie liniiowe okręty pod przylądkiem Dobrey Nadziei. Inne hollenderskie okręty połączyły się z eskadrą kontra admirała Linois.

Xżę Walſii każe ciągle wyszukiwać w Neapolu wykopane z Herkulanum literackie skarby. Król Neapolitański darował mu tyleż woluminow rękopismow, ile francuzkiemu rządowi. P. Heyter, agent Xcia, czyni uczone wyszukiwania w Neapolu, i wyda różne nieznane ieszcze rękopisma, a między innemi *de Natura Deorum* przypisany od Phedrusa iednemu z przyiacioł Cycerona.

Słychać, że polowy ekwipaż dla 15,000 woyska ma bydź na Tamizie zaambarkowany.

Przy Boulogne przyszło znowu w tych dniach między naszemi i nieprzyiacielskiemi okrętami i bateryami do mocnego strzelania. Na 3 nasze brygi wrzucili Francuzi bomby, ale ich okrętami nie attakowali. — D. 15 Lipca francuzkie okręty i baterye dawały ognia z powodu uroczystości 14 Lipca. Kontra admirał Louis uważa bacznie przy Boulogne wszystkie nieprzyiacielskie poruszenia. 80 francuzkich statkow, które przed portem stały, weszły znowu wewnątrz portu.

Z Jamayki donoszą pod d. 20 Maia, iż tamteysi francuzcy ieńcy, poparci od Francuzow na wyspie Kuba, chcieli tam insurrekcyą zrobić i opanować Jamaykę. Lecz zamach, który żydzi mieli pieniądzmi wesprzyć, odkrytym został, i poczyniono wszelkie ostrożności kroki, aby się nadal przeciw podobnym usiłowaniom ubespieczyć.

Sidney Smith przychodzi już do zdrowia, i zapewne obeymie znowu w krotce dowodztwo pod Flesingą.

Jeden maytek na woiennym naszym okręcie przy Brest został za buntownicze mowy na 500 smag skazany.

Do Portsmutu przybył liniiowy okręt Gibraltar o 80 armatach, który przez 8 miesięcy krążył pod Neapolem. D. 31 Maia spotkał się z flotą Nelsona, która liczyła 9 liniiowych okrętow.

Francuzkie fregaty Didona i Sybila przybyły w Maiu do Nowegoiorku, i słychac, że Hierouim Bonaparte odebrawszy list od swego

)2(

brata Napoleona puścił się za iedney do Francyi.

Xżę Cumberland odbiera teraz po jenerale Foxie, który idzie na rządcę do Gibraltaru, nad woyskiem w Anglii dowodztwo.

Jenerał Moore tak dalece pewnym był attaku z strony nieprzyiaciela w zeszłym tygodniu, iż całą noc kazał woyskom stać pod bronią.

Do Plimut przybył bardzo uszkodzony kuter od bateryy brestenskich, który chwytaiąc statek za nadto się do nich zbliżył.

Rossyyski ambassador i portugalski poseł miewaią częste naradzenia z lordem Harrowby.

Wydatki W. Brytanii w tym roku wynoszą podług publicznych podań 77 mill. 846,179 f. szt. (3113 mill. 847,160 zł. pol. a przychody z pożyczką 76 mill. 73930 f. szt. (3042 mill. 957,200 zł. pol.) Nie dostaie więc ieszcze 1 mill. 772,249 f. szt.

Na Gwadelupie zdięto zostało d. 1 Maia włożone tam na okręty embargo; blokada Martyniki ieszcze trwa. Woyska francuzkie, które się były w Hawanie zebrały i przeciw wyspom Bohamah były przeznaczone, opuściły Hawanę i udały się powiększey części do północney Ameryki.

Nasz slop Echo zabrał w zachodnich Indyach okręt z 388 francuzkiemi żołnierzami, którzy z wyspy Kuba do północney Ameryki płynęli, iakoż większą liczbę ich tam odesłano; inny okręt maiący na sobie 200 tychże żołnierzy zatopił się.

Gdy wczoray po trzeci raz bil względem obrony kraiu w wyższey izbie był przeczytany i przyięty, zaprzeczał P. Pitt zarzutowi, jakoby powiedział, że iuż niebezpieczeństwo minęło. Ostatnie posellstwo królewskie dowodzi, iak ciągle zatrudnia się rząd obroną kraiu, i z ukontentowaniem widzi, iż pomnaża się czynność na odparcie nieprzyiaciela, ieżeliby poważył się nachodzić nasze brzegi.

Z Paryża d. 17. Lipca.

Admirał Bruix otrzymał stopień jeneralnego inspektora brzegow Oceanu, a wice admirał Latouch brzegow srodziemnego morza.

Na d. 9 t. m. spuszczono w Oriencie liniowy okręt z warsztatu o [illegible] armatach.

Latour Maubourg iest z departamentu Allier kandydatem do senatu obrany.

Wszyscy Trybunowie są członkami honorowey legii mianowani. Liczba tych, którzy d. 15 przysięgę wykonali, wynosi przeszło 1900.

P. Bacciochi, szwagier Bonapartego znayduie się teraz iako prezydent wybiorczego kollegium departamentu Ardenow, w Sedanie, gdzie wystrzałami z armat był powitany.

D. 11 t. m. umarł tu zasłużony drukarz Didot w 74 roku życia. W roku 1781 on zaczął pierwszy drukować we Francyi na Welinowym papierze, i sztukę drukarską wielu nowemi wynalazkami poprawił. Zostawił dwoch synow, którzy ieszcze za życia oyca naśladowali.

Do Boulogne przyprowadzono angielski z żelazem okręt, którego wartość na 100,000 fr. szacuią. Do Nantu przybyło na 3 amerykańskich okrętach 94 ludzi zbiegłych z St. Domingo.

Przed portem Boulogne krążą teraz 2 angielskie liniiowe okręty, 1 fregata, 9 bombardowych galiotow, 20 armatnych łodzi wiele innych zbroynych statkow. Dwie nasze wyszłe z portu armatne szaluppy były natychmiast od 3 brygow angielskich attakowane; ale zaraz przymusiły ie udać się na przestrzenią morza.

Z Hawru donosi kapitan Dangier, że d. 14 t. m. iedna dywizya flotyli stoczyła walkę

z 1 liniiowym okrętem angielskim i 2 fregatami, które w krotce plac boiu opuściły.

Przez wyrok rządowy pod d. 3 Lipca zakazane iest duchowne zgromadzenie, które pod nazwiskiem oycow wiary, czcicielow Jezusa czyli Pakanaryſtow uformowało ſię w Beley, Amiens i innych mieyscach. Zakazane są tymże wyrokiem wszyſtkie inne duchowne zgromadzenia, i żadnych nadal bez pozwolenia rządu nie można formować. Siotry szpitalne czyli miłosierne są zoſtawione, ale muszą swoie ſtatuta rządowi pokazać.

Dziennik urzędowy na dniu wczorayszym umieścił artykuł z dziennika angielskiego (Morning Chronicle) wyięty, pod tytułem *Pokoy z Bonapartem* i przydał do niego swoie obiaśnienia. Oto ieſt wspomniony artykuł i przydane do niego obiaśnienia:

"*Pokoy z Francyą w tym momencie ieſtże pożądanym?* Jeſt to zagadka obchodząca los W. Brytanii, i chcielibyśmy aby lud angielski dał iednoſtayną względem tego przedmiotu odpowiedź, Podobnież iak Cezar i Karol wielki, Bonaparte ieſt dzieckiem fortuny; lecz ieżeli zważemy iego nagłe poſtępy i zbyt prędkie wyniesienie, potrzeba przyznać, że w dzieiach zaledwo znaleźdź można podobieńſtwo. Wyniosłość Bonapartego muſiała wzraſtać z iego losem, żądał pokoiu przed zrobieniem ſię naczelnikiem Rzpltey włoskiey i podbiciem Helwecyi; 1) potym chciał posuwać daley swoie zamiary wyniosłe, lecz roztropność miniſterium angielskiego wſtrzymać go potrafiła, Mowić ze wzgardą o talentach, albo władzy Bonapartego byłoby oszukiwać publiczność. Uwierzemy łatwo, że Bonaparte podchlebiał sobie, że podbiie Anglią, gdy ſię dowie ny, że człowiek nayoświeceńszy we Francyi ſtatecznie zapewniał, że można tego przedſięwzięcia dokonać z 50 tyſiącami ludzi, Roztropne środki P, Addingtona takowe przedſięwzięcie zniszczyły; 2) Bonaparte ieſt lepiey niż ktokolwiek uwiadomiony oſtanie naszych przygotowań; odłożył on swoią wyprawę, ponieważ siły które zgromadził nie były doſtatecznemi do pokonania wszyſtkich niebespieczeńſtw. Ta okoliczność i niektóre inne które nie wszyſtkim są wiadome to ieſt: zupełne wyniszczenie skarbu; 3) wſtrzymanie albo raczey upadek handlu, i niepodobieńſtwo utworzenia marynarki, wszyſtkie te okoliczności skłaniaią go zapewne do żądania momentalnego pokoiu, i niezdziwilibyśmy ſię bynaymniey gdyby z pierwszey przyiaźney okoliczności korzyſtał dla rozpoczęcia w tey mierze negocyacyy. Jeſt przeto zagadką wiedzieć czyliby roztropną było rzeczą dla W. Brytanii słuchać iego propozycyy, lub czyliby nie było lepiey uważać ie za podſtępy i wybiegi woyny? Nie można tego zaprzeczyć aby pokoy nie miał bydź pożądanym. Wydatki do iakich przymusza nas woyna są znacznemi, chociaż mogą bydź nie niszczącemi, ieżeli trzymać ſię będziemy zasad ekonomii, które zalecały oſtatnią adminiſtracyą; nasi rzemieślnicy ſtali ſię powiększey części żołnierzami; nasze zdobycze zewnątrz nie wielkie obiecuią nam korzyści; i dla dobra ludzkości powinnibyśmy żądać pokoiu. Z drugiey ſtrony pokoy, iakiego spodziewać ſię możemy od Bonapartego, byłżeby pokoiem iakiego Anglicy pragnąć powinni? *Powszechna Monarchiia*, a przynaymniey w Europie, ieſt proiektem ulubionym, namiętnością panuiącą Bonapartego. Pokoy więc na któryby zezwolił byłżeby czym innym, tylko przerwaniem woyny, tylko zawieszeniem na moment krokow nieprzyiacielskich. Angliia ieſt iedyną przeszkodą: gdyby potrafił ią podbić, nic niezdołałoby ſię oprzeć iego dumnym zamiarom. Jeżeli zawrze pokoy pozwolisz na rozpuszczenie licznych swych armiy, i na nie budowanie wię-

cey okrętów; 4) albo raczey użyiesz momentu wolnego który mu ziedna podpisany pokoy, na wystawianie nowych armiy, na budowanie marynarki i robienie przymierzow z mocarstwami morskiemi? *Obiaśnienia Dziennika urzędowego.* 1) Anglicy nazywaią *podbicie Helwecyi* zaprowadzenie tam porządku i pomyślności. Helwecya iest podbitą, ponieważ nie iest więcey siedliskiem intryg i punktem zgromadzenia intrygantow, których Angliia wysyłała na czynienie zaburzeń we Francyi.

2) Nie można się wstrzymać od śmiechu widząc Anglikow podchlebiaiących sobie, *że zniszczyli przedsięwzięcia*, których nieznaią i znać ich nie mogą. Nie będzie to wiele żądać, aby tey zagadki rozwiązanie czasowi zostawiono. W momencie gdy *te przedsięwzięcia* staną się iawnemi, będą wiedzieć *czyli ie zniszczyć potrafili.*

3) *Wyniszczenie skarbu.* To iest wcale dziwne przystosowanie mowiąc o narodzie, który wszystko metalowemi płaci pieniądzmi, który nie ma papierow zastępniących mieysce pieniędzy, który żadnego nie żąda kredytu, którego skarb na wszystkie wydatki wystarcza, i który ma zawsze w skarbie gotowe pieniądze.

4) Dla tego iedynie przytoczenia wystawiliśmy naszych czytelnikow na nudotę gadaniny natchnioney od próżnych i nienawistnych namiętności tego rządu, który sam sobie przeciwi się wpośrod zamięszania i oligarchii. *Zezwolić na niebudowanie więcey okrętow.* Wiedzcie, że chociażbyście nas potrafili obarczyć wszystkiemi nieszczęściami, chociażby wam się udało wytępić waszym żelazem 36 mill. ludzi z pomiędzy 40 millionow Francuzow znayduiących się na naszey ziemi, potrzebaby, aby pomiędzy temi, którzy pozostaną nie było żadnego, któryby był w stanie dźwigania broni, aby wam pozwolono wymawiać takie bluźnierstwo i mieć podobną nadzieię. Co za polityka mądra, umiarkowana dobroczynna! Nie wkładacie na waszego nieprzyiaciela innych warunkow, tylko aby rozpuścił swe woysko i nie budował więcey okrętow. Trzeba przestać na daniu tak dziwacznemu żądaniu imienia głupstwa.„

Nadzwyczayny zdarzył się przypadek w miasteczku St. Hermine, na wielkiey drodze z Rochelli do Nantu prowadzącey, leżącem; szczegóły tego zdarzenia są opisane od plebana tamteyszego, który w liście swoim, tak pisze:— "Dnia 24 Czerwca w dzień S. Jana Chrzciciela około godziny 4 zrana spadł deszcz gąsieniczny zacząwszy od mostu Archamband, aż do połowy miasta St. Hermand okrywaiący przestrzeń na 8 wystrzałow z fuzyi wdłuż, a na ieden wszerz; cała ta przestrzeń napełniona była gąsienicami, a nadewszystko cmentarz. Około godziny 6 gąsienice ruszyły się udaiąc się ku pobliskim domom; obywatele musieli we drzwiach swoich domow zapalać ogień, aby ich odwrocili; mury domow okryte niemi były, tudziesz całe ulice. Podnoszenie się razem tak wielkiey liczby robactwa robiło szmer, który od wszystkich mogł bydź słyszanym, aże w tym momencie burzą dzwonnicę tey parafiii, która do parafii St. Hermine przyłączoną została nie przepomniano powiedzieć, że to iest karą Pana Boga, zamiast przyznania tego zdarzenia upałowi słońca, który nasiona gąsiennic wciągnął do atmosfery i tam się wyląkłszy na ziemię spadły.„

Z Rzymu d. 2. Lipca.

Na dniu 17 p. m. odprawiono tu uroczystą Beatyfikacyą siostry Weroniki Giuliani przełożoney kapucynek u S. Klary. W wigilią święta SS. Apostołow Piotra i Pawła rozdawano medale, które się zwykły wybiiać corocznie na pamiątkę tey uroczystości; me-

dał ten z iedney strony wyobraża osobę Oyca S., a z drugiey strony handel uczyniony wolnym, pod postacią młodey kobiety, siedzącey na skale, z którey wyrastaią kwiaty i owoce; w iedney ręce trzyma maszt okrętu, a w drugiey rog obfitości.

Arcy Xiężniczka Maryanna Austryacka sposobi się, iak mowią, do opuszczenia Rzymu.

Z Berna d. 10. Lipca.

Seym na dniu wczorayszym wydał wyrok, że woysko ligi helweckiey składadź się odtąd będzie z 15,203 ludzi to iest 9987 ludzi piechoty liniiowey, z 2666 ludzi piechoty lekkiey, z 810 ludzi strzelcow, z 960 ludzi artyleryi, i z 350 ludzi iazdy, do których trzeba jeszcze dodać 490 osob składaiących sztab wyższy.

Z Ratysbony d. 14. Lipca.

Na wczorayszem posiedzeniu Seymu ministrowie J. C. K. Mci uczynili ustne oświadczenie w tych wyrazach:

" Legacye Cesarskie i Krolewskie odebrały rozkaz oświadczyć PP. Ministrom swoim kollegom, co następuie:

" J. C. K. Mość pokłada zupełną ufność rownie iak Elektor Jmć Badeński w uczuciach i skłonnościach przyiaznych Francyi względem Rzeszy niemieckiey. I na tey to ufności gruntowała się nadzieia, którą J. C. K. Mość powziął zaraz, że dwor francuzki zechce uczynić zadosyć przyiaznemu żądaniu, które mu uczynione było od Rzeszy, daiąc zaspokaiaiące obiaśnienia względem zdarzeń w Ettenheimie i Offenburgu zaszłych, tem więcey, że te zdarzenia mogą bydź umieszczone w klassie tych, względem których wielkie mocarstwa połączone nayściśleyszą przyiaźnią nieczyniły nigdy trudności dawać zaspokaiaiących obiaśnień. Jako zaś J. C. K. Mość zważaiąc rzeczy pod prawdziwą ich postacią, nie może się obawiać, aby krok proponowany zamiast zaspokoienia niespokoyności, miał za sobą pociągnąć smutne wypadki, iest tego zdania, że co się tycze tey okoliczności, rozwagi względem tego przedmiotu bez trudności rozpocząć się mogą w seymie stosownie do uczynionego żądania. Ministrowie przeto J. C. K. Mci maią rozkaz dać swoie głosy stosownie do oświadczeń, które pod d. 14 Maia podali [w przypadku, ieżeli nowe instrukcye nadeszłe innym ministrom, są tego gatunku, że naradzenia względem tego przedmiotu mogą bydź rozpoczęte. "

Baron Klupfeldt minister rossyyski odebrał gońca od swego dworu, który mu przywiozł depesze iak powszechnie mniemaią ściągaiące się do tegoż przedmiotu.

Z Petersburga d. 6. Lipca.

Dziś rano pochowany [został Waleryan Zubow, jenerał piechoty i szef indzynierow korpusu kadetow, który d. 3 o 6 Werszt] na wsi od Petersburga umarł, w klasztorze Sergefskim o 10 Werszt od Petersburga z wielką okazałością. Imperator Jmć, który odwiedził go pod czas choroby, znaydował się także na iego pogrzebie. Dostał on z zaziębienia pleury, i że mu zaraz krwi nie puszczono zamieniła się nagle pleura na nerwową febrę z wrzodami na płucach. Umarł w trzydziestu kilku latach, zostawił młodą wdowę bez dzieci z znacznym maiątkiem. W woynie z Polakami urwała mu armatna kula nogę. Dowodził armiią przeciw Perssyi, w którey woynie zdobyto ważną twierdzę Derbent. Mniemaią, że teraz oba korpusy kadetow wieden pod W. Xciem Konstantynem połączone zostaną.

D. 2 t. m. wyiechał stąd papiezki ambassador Arrezo. Wyiazd iego iest skutkiem zayściow w Rzymie.

Na przełożenie woiennego rządcy Odessy, Xcia Richelieu, pozwolił Imperator Jmć

wprowadzać rum do wszystkich portow czarnego i azowskiego morza za opłatą podług teraźnieyszey taryffy.

Rewiyyny oboz założony będzie przy Oranienbaum na przeciwko Kronstadtu w miesiącu Sierpniu, w którym woyska przez 4 tygodnie stać maią, i z woyskowemi obrotami maią także bydź morskie połączone.

Z Amsterdamu d. 21. Lipca.

Z Londynu mamy wiadomość, że angielski woienny okręt Skorpion d. 12 Lipca przyprowadził do Jarmutu 5 okrętow pod pruską i inną neutralną banderą de Emden z masztami przeznaczonych, tudzież inny pruski okręt z Amsterdamu do Emden płynący.

Teraz żałuią bardzo w Londynie, że przeszła admiralicya tak lekce sobie ważyła francuzką eskadrę pod kontra admirałem Linois i nie posłała więcey liniiowych okretow do wschodnich Indyy. Wielkie ta eskadra czyni zdobycze, i ieżeli się ieszcze potwierdzi wiadomość o zabraniu 9 z Chin powracaiących okrętow, nie małą wschodnio indyyska kompania poniesie szkodę.

Kobieta w Flesindze, która przed 10 miesiącami rozwiązaną została troygiem żywych dzieci, porodziła ich d. 16 t. m. znowu tyleż.

Z Frankfortu d. 17. Lipca.

D. 14 w wieczor o godzinie 11 przybył tu niespodziewanie Król Jmć Szwedzki z Karlsruhe. Przez Darmsztadt przeiechał inkognito, a wczoray przyiechał tu do niego Xżę Chrystyan Darmsztadzki. Królowa została się w Karlsruhe. Krol Jmć odbywa podroż do Czech, Pragi, Töplitz, Karlsbadu &c. przez Wirzburg &c. Po powrocie z Czech przyiadą Królestwo oboie Szwedzcy do Elektora Jmć Bawarskiego do Nymfenburga, zabawią czas iaki, potem nie powrocą iuż iak słychać do Karlsruhe, ale prosto poiadą do Szwecyi, ponieważ Królowa Jmć zostaie ciężarną.

Francuzki poseł w Salzburgu, Adryan de Lezay Marnesia, poświęca wolne chwile botanice, i każe wiele roślin po gorach dla siebie zbierać.

Rozmaite Wiadomości.

W Inflantach pokazało się tak nadzwyczay wiele młodych wilkow tego lata, że rząd nakazał właścicielom dobr polować na nie i niszczyć, ponieważ wielkie czynią szkody w owcach i trzódzie.

Pomyłka.

Pewnego dnia siedziało kilku officyerow w kawiarni w Berlinie u stolika przy kartach, gdy nagle wpada zamyślony cudzoziemiec do izby, w niedbałym ubiorze, i nie uchyliwszy kapelusza, ani się obeyrzawszy po przytomnych, skłoniwszy się tylko cokolwiek głową, staie zaraz przed wielkim zwierciadłem, na które właśnie słoneczne promienie padały, dobywa swey szpady i czyni różne poruszenia w zwierciedle, potem zastanowia się cokolwiek i znowu swoie obroty zaczena. Łatwo sobie wystawić można, że wszyscy przytomni zgromadzili się, około niego, przypatrywali mu się, śmiali się i wzięli go za człowieka pomięszanych zmysłow. Nic go to iednak nie obchodziło, czynił swoie pantominy z półgodziny, schował szpadę i odszedł.—W kilka dni potem miał sławny Lambert swoią wstępną mowę do akademii. Dwoch powyższych officyerow byli ciekawi słyszeć owego sławnego cudzoziemca. Lecz iakież ich było zadziwienie, gdy w nim poznali owego mniemanego pomięszanych zmysłow człowieka. Lambert miał rozprawę o świetle; brakowało mu ieszcze niektórych postrzeżeń. Jego zaś małe zwierciadło, zaledwo wystarczało do nłożenia na głowie peruki. Wszedł tedy do naypierwszego domu, na który słońce przyświecało, spodziewaiąc się tam zastać wielkie zwierciadło. Co zaś o nim sądzić będą, w cale mu na myśl nie przyszło.

DODATEK

DO N^ro. 63.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 5. Sierpnia 1804.

Dalszy ciąg O Indostanie, wypis z dzieła maiora James Rennella.

Historyą indyyską naywięcey winniśmy pisarzom perskim. Sławny Ferishta na początku 17go wieku ułożył historyą Indostanu z pism perskich. Mahmood pierwszy z woiownikow mahometańskich, który się stale w Indyi ugruntował, nie więcey tam doświadczył przeszkod, jak inni po nim woiownicy. Te królestwa, a teraz prowincye, były razem złączone pod panowaniem cesarzow narodu Patanów, lecz dla zbyteczney swey rozległości, nie mogły bydz zdolne do długiego odporu. Taki iest los wszystkich wielkich kraiow. Udzielona władza w prowincyach oddalonych usposabia ie do niepodległości, w ten czas gdy się rząd środkowy osłabia. Indostan pod Mogolami powinien bydź uważany jako sprzymierzenie krolestw hołdowniczych. Każde z nich widziało tylko swoiego wicekróla, a gdy ten był zbyt chciwy, lub cesarz nadto słaby, królestwo podnosiło buntownicze chorągwie. Teyto nieiedności między częściami państwa przypisać należy niedołężny odpor, iaki znaleźli Tamerlan, Baber, Humaioon, i Nadir Shah.

Mahmood syn Subuktakiego nie spuszczał z oka zamiarów swoiego oyca, względem zawoiowania Indyi. Subuktaki przeprawił się przez rzekę Indus, spustoszył Panjal, lecz tam żadnych osad nie założył. Za czasow Mahmooda ieden z Xiążąt pokolenia Braminow nazwany Jeipal, posiadał kray na wschod rzeki Indus, aż do Kaszemiry, i był w przymierzu z królami Delhi, Agimery, Canoge i Kallinger. Religiia Mahometa nigdy tam nie przeszła; kray Kabul, w którym Mahometanie osiedli, nie należał właściwie do Indostanu, ani żadna z prowincyy leżących na zachod Indu.

Mahmood zaczął od zdobycia Bukaryi, którey król był niegdyś panem przodków tego zwycięzcy. Wszedł do Indostanu w roku 1000 a w ośm lat zdobył Multan. W roku 1008 wszyscy xiążęta indyyscy na zachód Gangesu, aż do Nerbudda przymierzyli się przeciw naieźdnikowi, na obronę swoiey religii, do którey zniszczenia Mahmood wielką przywięzywał cenę. Po zniesieniu tych sprzymierzeńcow, Mahmood zburzył sławny kościoł Nagracut, będący w górach przyległych kraiowi Panjab. W szostey wyprawie roku 1011 zniszczył Tannassar, mieysce sławne nabożeństwem Indyanow, i opanował miasto Delhi. W roku 1018 zdobył Canoge i zburzył kościoły miasta Matra nader dawnego, i z względow religii tak szanowanego, iak Agra. Obrócił potem swoy oręż na kray Agimery, lecz go zraziły niedostępne góry.

W roku 1024 w dwunastey swoiey wyprawie, zburzył kościoł Sumnaut w Guzaracie blisko wyspy Dieo. Zdaie się, iż zniszczenie kościołow i xieży było głownieyszym zamiarem tego monarchy. Umarł w roku 1028 przyłączywszy do swoich kraiow Persyą wschodnią, i wszystkie prowincye indyyskie, zacząwszy od Gangesu aż do Guzaraty, i od Indu aż do gór Agimery. Lecz w całey tey rozległości kraiow, Panjat naybardziey podlegał rządowi Mahometanow, iako naybliższy pań-

ſtwa Ghiznien. Co do góralow Agimery, ci zachowali swoię wolność, która wspiera ſię na zapale religiynym i żołnierskim.

Lud ten szybki i silny poſiadał kray w rozległości rownaiącey ſię połowie Francyi, zachował swoię niepodległość aż do naszych czasow, lubo na pozor zdawał ſię podlegać zwycięzcom. Kray ten nazywaią Rajoopotana. Z tego to pokolenia pochodzi założyciel potęgi Maratow, których naczelnik przed trzydzieſtą laty dobiiał ſię o panowanie nad Indoſtanem.

Państwo Ghiznien muſiało upaść z przyczyn, dla których upadać zwykły państwa na prędce wznieſione. Zoſtało podzielone w roku 1158. Część zachodnią zaięła familia Gauridow pochodząca z Gauru z za Kaukazu. Chazero czyli Cusroe, który założył swoie mieszkanie w Lakon, zabrał prowincye ſtykaiące ſię z Indem, lecz iego dzieci wypędzone z nich zoſtały przez Gauridow w roku 1184. Panowanie Mahometanow rozszerzało ſię coraz bardziey ku wschodowi. Mahomet Gori w roku 1194 ponowił w Benares takie same spuſtoszenia, iakich doznał Nagracut i Sunnaut pod Mahmoodem. Miaſto Benares miało w sobie znacznieyszą szkołę umieiętności Braminow. Wtenczas to zapewne Sanskrit, który był powszechnym ięzykiem Indyanow, zaczął ſię psuć przez mieszaninę arabskiego ięzyka.

Po śmierci cesarza w roku 1205 państwo Ghiznien znowu było podzielone. Część perska zoſtała przy Eldozie, a część indyyska przy Cuttubie, który w Indoſtanie założył dynaſtyą Patanow czyli Afghanow. Cuttub przenioſł ſtolicę państwa z Lahory do Delhi, ażeby mogł łatwiey przedſiębrać nowe podbicia. Jego naſtępca Altumsh wſtąpiwszy na tron w roku 1210 zawoiował większą część Indoſtanu właściwie zwanego. Zdaie ſię, iż on był naypierwszym z mahometańskich Xiążąt, który opanował kray Bengalski, i od tego czasu rząd tey prowincyi oddawany był iednemu z synow panuiącego cesarza. W roku 1221 Gengiskan przyłączył państwo Ghizni do swoich licznych zaborow, i położył koniec panowaniu dynaſtyi Charazmow.

W roku 1243 i 1244 Mogolowie naſtępcy Gengiskana, wtargnęli pokilkakroć do Indoſtanu. Feroz II. w roku 1293 poſtanowił wpaść do Dekanu dla złupienia skarbow Deogura. Wzywał go tam Alla rządca w Gurrah prowincyi przyległey Deogurowi, i podiął ſię dowodzić tą wyprawą.

W samey rzeczy udało ſię Alli zdobyć niezmierną moc bogactw w Deogur; użył tych skarbow na powiększenie swoiego woyska, poczem zrzuciwszy z tronu samego cesarza, skazał go na śmierć. Wſtąpiwszy na tron w roku 1295 zaczął uskuteczniać swoy plan zaborow przez wzięcie Guzaraty, która poki tylko była niepodległą, poty ſtawała na przeszkodzie iego zamysłom względem Dekanu. W roku 1306 Cafoor dowodzca woysk Allego, umyślił zawoiować królestwo Dekanu. Przeszedł Baglana, zdobył po drodze fortecę Deogur, daley Tellinganę, a w r. 1310 wszedł do Karnaty. Niewiadomo, iak daleko doszedł ku ſtronie południowey, lecz miał rozkaz zawoiować całą południową część półwyspy. Było to bardziey spuſtoszenie, niżeli zdobycie. Zebrane w tey wyprawie bogactwa przechodzą wszelką wiarę. Dla wielkiey obfitości złota, żołnierze nie chcieli obciążać ſię srebrem. W roku 1312 Kafoor rozpoczął inną wyprawę przeciw Karnacie, i przymuſił ią do składania daniny, rownie iako i Tellinganę; lecz te kraie nie były zupełnie zawoiowane, aż blisko we trzy wieki poźniey pod oſtatniemi xiążętami z familii Tamerlana. Alla umarł roku 1316 i w tey epoce cały Indoſtan przeszedł pod panowanie Patanow.

W roku 1322 i 1326 wszczęte w Karnacie bunty, ſtały ſię przyczyną iey zniszczenia. Atoli Belaldeo krol Karnaty połączywszy się z innemi xiążętami indoſtańskiemi, wypędził Mahometanow, którzy utrzymali ſię tam szczególnie przy samey fortecy Deogur. Cesarz Mahomet III. utracił ieszcze wielką rozległość kraiow przez bunty wszczęte w Bengalu, Guzaracie i Panjab, a w tymże czaſie widział ſię bydź odpartym od granic Chin, o których opanowaniu zamyślał.

(*Reszta potem.*)

DONIESIENIA.

Realność za nową bramą pod Nrem konskr. 276, 277, 278 i 279 położona, z dwoch domow zaieznych, dwoch domow mieszkalnych, z wielkiego ozdobnego kuchennego i owocowego ogrodu składaiąca ſię, w którym z dobrego materyału wymurowane pomieszkanie i oranzerya znayduią ſię, daley także krowy, owce, pszczoły, poiazd podrożny, woz z drabinami, drzewo do budowli, kamien, gwozdzie i niektóre sprzęty domowe dnia 9 tego mieſiąca przez licytacye sprzedawane będą.—Kupienia chęć maiący, maią ſię zatym dnia 9 t. m. w domu w ogrodzie pod Nrem 277 położonym, znaydować. W Krakowie d. 2 Sierpnia 1804.

Jozef Librowski Obywatel Krakowski, troskliwy będąc o nabycie wiadomości, gdzieby się żona iego Rozalija niegdy Macieia Gaiewskiego piekarza Mieszczanina Krakowskiego i żyiącey Katarzyny małżonkow corka, znaydowac mogła, która lat blisko sześć zostawiwszy spłodzoną corkę Antoninę, męża wyżey nadmienionego opuściwszy odeszła; czyli żyie lub nie? Doprasza się publiczności. Że gdyby o teyże Rozalii z Gaiewskich Librowskiey iakową wiadomość powziętą została, aby o znaydowaniu się teyże uwiadomienie do Magistratu Krakowskiego naypierwey, bądź do matki teyże, wdowy Gaiewskiey w Krakowie na ulicy Swieckiey pod Nr. 347, lub małżonkowi wyżey wspomnionemu na Rybakach pod Zamkiem Krakowskim mieszkaiącemu donieść raczyła, który za uwiadomienie o teyże znaydowaniu się, expensa z remuneracyą uwiadomiaiącemu wynadgrodzić obowięzuie się. W Krakowie dnia 14 Miesiąca Lipca 1804.

Magistrat Miasta C. K. Lubelskie ninieyszym Publicznym Edyktem wszystkim i każdemu wszczególności dowiadomości podaie: iż na żądanie Pana Krzysztofa Korna, licytacya kamienicy Stefanowskich tu w Lublinie pod Nrem. 5 stoiącey, i częścią Krzysztofa Korna, częścią sukcessorow Stefanowskich dziedziczney, podług dzieła detaxacyi, przez każdego poprzedniczo, lub w czasie licytacyi w registraturze przeyrzeć się mogącego do zło. ryń. 7829 kr. 29 urzędownie oszacowaney, dnia 23 Augusta 804 o godzinie 10 z rana w mieyscu magistratu tuteyszego odprawiać się będzie, gdzie więcey ofiaruiący stosownie do ustawy sądowey §. 436. Długi na teyże kamienicy zabespieczone w szacunku ceny ofiarowaney na siebie przyiąc, obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzeczeniem się długu zapłacenia przyiąć wzbraniali się, dla tego wszyscy napomienioney kamienicy hypotekowani wierzyciele na tenże termin, ażeby szczególnego przyzwu nieoczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 niniey szym Edyktem wzywaią się, gdyż przeciwnie, którzyby napomienionym Terminie niestaneli, ani przeciwko kupuiącemu albo tę kamienicę przeymuiącemu, ani do tey kamienicy żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należytości, sprzedawcy, albo z innego dłużnika maiątku poszukiwać maią.

Dan w Lublinie dnia 23 Junii 1804.

Engbricht,
Lewandowski,
Fr. Krępski. ***Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina,***
Swiderski,

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey UUr. Mikołaiowi i Jozefowi, tudzież Rozalii Pannie i Zofii z Bychawskich Kamieńskiey rodzeństwu Bychawskim mocą ninieyszego Edyktu oznaymuią, że po Wincentym Bychawskim w Lublinie zmarłym sukcessya na nich spadła, i że im adwokat Izdebski za kuratora iest dodanym dla czego upominaią się, ażeby prawo swe do spadku po rzeczonym Wincentym Bychawskim służące dowodami okazali, i deklaracyą przyięcia dziedzictwa w przeciągu roku iednego i sześciu tygodni tym pewniey do tuteyszego Sądu podali, gdy inaczey pertraktacya sukcessyi z znanym iuż sukcessorem Jakobem Bychawskim i ustanowionym kuratorem stosownie do przepisow Kodexu Cywilnego ukończoną będzie. Dan w Lublinie dnia 1 Lipca 1804.

Kaietan Michałowski, V. P.
de Weinling,
Gruszecki,
Z Rady C. K. Sądow Szla: Lubel. Galicy Zachodniey,
Kobsin,

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicyi Zachodniey Jmć Panu Stanisławowi Wągrowskiemu niniey szym Edyktem wiadomo czynią, że u sądow tychże Antoni Wyrzykowski onego o sprawie przez zastępce do spraw małoletniego Dominika Xcia Radziwiłła adwokata Dederkę o powrocenie Folwarku Oleszyna z kalkulacyą ustanowioney uwiadomił, i w tey mierze żałobę wydał, i pomocy Sądowey doprzaszał się.

Gdy zaś Sądy tuteysze dla niewiadomego iego mięszkania onemu tuteyszego sądowego adwokata Jana Maiana za obrońcę z iego niebespieczeństwem i szkodą ustanowiły, z którym

ta sprawa według porządku na Gallicyą Zachodnią przez ustawę sądową przepisanego prowadzona i ukończona będzie; zaczem on nieyszym obwieszczeniem upomina (. . .) ażeby w przeciągu 90 dni do deklarowania się stawił, i przydanemu siebie obrońcy dowody i papiery swoie oddał, albo sobie innego obrońcę wybrał, i Sądowi onego wymienił i te środki podług prawa przedsięwziął, które do obrony swey sprawy przydatnemi zdaią się; gdyby tego nieuczynił i sprawy swoiey za niedbał szkodę ztąd może wynikaiącą samemu sobie przypisać będzie powinien. Dan w Lublinie dnia 1 Maia 1804.

Michałowski.
Domasławski.
Nitsch.
Wladich.

ZRady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel: Galicyi Zachodn
Ra ski, sekr

Magistrat C. K. Miasta Krakowa ninieyszemi Publiczność uwiadomia, iż kamienica dawniey Anny Dziedzickiey teraz Macieia Dziedzickiego własna, na ulicy Szpitalney pod N. 621 tu w Krakowie stoiąca ryń. 3305 kr. 47 i puł sądownie oszacowana, na prożbę prawem przekonywaiącey Agneszki Karasiewiczowey końcem zaspokoienia długu w summie 93 czerw. zł. w złocie hollenderskim prowizyi od dnia 1 Stycznia 1793 po 5 od sta, kosztow prawnych 7 ryń. 15 kr. i innych w drodze exekucyi wynikłych przez publiczną licytacyą tu w Sądzie w dniu 16 Miesiąca Sierpnia r. b. o godzinie 3 z południa sprzedawaną będzie pod kondycyami:

1. Iż każdy chęć kupienia oneż maiący w zakład dla bezpieczeństwa przed zaczęciem licytacyi 10tą części summy szacunkowey złożyć i

Powtore. Przyszły kupiciel summę 93 czer. zł. w złocie hollenderskim, a zaś prowizyą od dnia 1 Stycznia 1798 r. po 5 od sta, prawne expensa 7 ryń. 15 kr. i inne w drodze exekucyi wypadłe, na zaspokoienie Agneszki Karasiewiczowey, tudzież resztę summy z licytacyi należącą w bankocetlach do depozytu tuteyszego w dniach 14 złożyć powinien będzie.

Potrzecie. Gdyby kupiciel kondycyy w dniach 14 niedopełnił, nowa licytacya na iego koszt odprawiona będzie i on koszta wypadłe zapłacić obligowanym będzie.

Zaczem wszyscy chęć kupienia maiący zwołuią się, aby się na wzwyż wyrażonym terminie i mieyscu znaydowali. Wierzyciele zaś prawo zastawu nań maiący, napominaią się, aby nieoczekuiąc osobnych przywołań praw swoich pilnowali, bo na tych, którzyby przy tey licytacyi z swemi się nie popisowali prawami żaden wzgląd przy podziale summy z licytacyi wypadłey miany nie będzie, lecz swego zaspokoienia z inney substancyi dłużnika poszukiwać będą musieli.

Gollmayer.
Łodziński.
Fiala.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 13 Lipca 1804 roku.
Plinta.

Stosownie do wysokiego Gubenialnego dekretu dnia 22 Czerwca t. r. iest mieysce syndyka do osadzenia w magistracie Beysckim zawakowane z pensyą roczną 300 zł. ryń. dla osadzenia którego iest konkurs na dzień 16 Sierpnia t. r. rozpisanym, kompetenci życzący sobie tego mieysca maią się zaopatrzyć dekretami eligibilitatis tak z linii polityczney iako też i sądowniczey i prożby swe naydaley do wspomnionego terminu do C. K. urzędu cyrkulargo Jasielskiego podać.

Z strony ekonomicznego urzędu państwa Mokrzyszow Baronowi de Kasznitz należącego, w Galicyi wschodniey cyrkułu Rzeszowskiego w pobliżu Sandomirza sytuowanego obwieszcza się niniejszym, że tamże są do sprzedania dwoch i trzech letnie hiszpańskie Barany. Na zaletę tychże Baranow, które korzyść przedniey wełny i wybornego gatunku owiec przynoszą, dosyć iest powiedzieć, że cetnar wełny z tychże do sprzedania wyznaczonych Baranow w tym roku zebraney po 250 zł. ryń. sprzedanym został.

Ktoby sobie życzył, także nabyć przedniego gatunku owiec, niech się zgłosi w tey mieyscu w urzędzie ekonomicznym Mokrzyszowskim. W Mokrzyszowie dnia 15go Lipca 1804.